

מתלת חללי דמוחא, אחידן במוחי מתערבן דא בדא, בדכיא במסאבא.
בכל אינון טעמין ורזין, סתימין ומתגליין. ובגין כך פלהו מוחי רמיזי (כד
נמצא בס"י) באנכי יי' אלהיך וכו', כמה דנהרין בעטרא דרישא, ועאלין
בחללי דגולגלתא.

כך אינון קוצין אוכמין, חפין ותליין לסטרא דאודנין. והא אוקימנא,
דבגין כך כתיב, (מלכים ב יט) הטה יי' אזנך ושמע. מפאן אוקימנא, מאן
דבעי דירפין מלפא אודניה לקבליה, יסלסל ברישיה דמלפא, ויפנה
שערי מעל אודנוי, וישמע ליה מלפא בכל מה דבעי.

בפלגותא דשערי, מתאחדא חד אורחא, באורחא דעתיק יומין,
ומתפרשן מניה כל אורחוי דפקודי אורייתא, (ואתמנן עליהו) כל
מאריהון דיבבא ויללא תליין בכל קוצא וקוצא, ואינון מפרשין רשתא
לחייבא, דלא ידעין אינון ארחין. הדא הוא דכתיב, (משלי ד) דרך רשעים
פאפלה. וכל אלין תליין בקוצין תקיפין, ובגין כך פלהו תקיפין.
ואוקימנא באינון שעיען אתאחדן מאריהון דמתקלא, (ס"א דרחימותא) דכתיב,
(תהלים כה) כל ארחות יי' חסד ואמת. וכל כך, בגין דמשכין ממוחין סתימין
דרהיטי דמוחא.

ובגין כך משתכחי כל חד כפום אורחוי, מחד מוחא באינון קוצין
שעיען, אתמשכון מאריהון דמתקלא, דכתיב כל ארחות יי' חסד
ואמת.

במוחא תניינא, באינון קוצין תקיפין, אתמשכון ותליין מאריהון דיבבא
ויללא דכתיב בהו דרך רשעים פאפלה לא ידעו במה יפשו.
מאי קא מיירי. אלא לא ידעו, פלומר לא ידעין, ולא בעאן למנדע, במה
יפשו. אל תקרי במה, אלא באימא יפשו. באינון דמתאחדין בסטר
דאימא. מאי סטרא דאימא. גבורה תקיפא מינה מתאחדן מאריהון
דיבבא ויללא.

במוחא תליתאה, באינון קוצין דאינון באמצעיתא, אתמשכון ותליין
מאריהון דמידין (דפארין). ואקרון אפין נהירין ולא נהירין. ובהני
כתיב (משלי ד) פלס מעגל רגליך. וכלא אשתכח באינון קוצין ושערי
דרישא.

מצחא דגולגלתא, מצחא לאתפקדא (ס"א לאתעקרא) חייבא על עובדיהון.
וכד האי מצחא אתגלייא, מתערין מאריהון דדינין, לאינון דלא
מתפספין בעובדיהון. האי מצחא סומקא כוורדא. ובשעתא דאתגלייא